

Traktus · 2 (Bakócz-Graduale 33. o.)

U - ram, ne el - kö - ve - tett bú - ne - ink
sze - rint cse - le - kedj vé - lünk, sem pe - dig gonosz - szá -
ga - ink sze - rint fi - zess visz - sza né - künk!
Ó, U - ram, ne em - lé - kez - zél
a mi ré - gi go - nosz - szá - ga - ink - ról, si - es - sen
e - lénk a te ir - gal - mas - szá - god, mert fe - let -
te sze - gé - nyek let - tünk. Se - gíts meg min - ket, szá -
ba - dí - tó Is - te - nünk, és ne - ved di - cső - sé - gé - ért,
U - ram, szá - ba - dí - ts meg min - ket, és bocsásd meg a

te ne - ve - - dért a mi bú - ne - in -
ket!

Hamvazószerda liturgiájának traktus tétele (olvasmányközi éneke), melynek fontosságát jelzi, hogy a hagyományos (ún. tridentí) rítusban a nagyböjti idő minden hétfőjén, szerdáján és péntekén ezt énekelték. A *Graduale Hungaricum* c. magyar nyelvű kiadvány is a böjti köznapokra ajánlja e tétel egyszerűsített formáját (626. sz. tétel).

Mi is énekelhetjük a böjti időben bármikor, de elmélkedő tételnek is kiválóan alkalmas. A szöveg a 102. és a 78. zsoltárból való, a 10., illetve a 8-9. versek.

A "Segíts minket..." kezdetű verset a régi rítusban tédret hajtva énekelték.